

Apel do Kościoła Katolickiego o ponowne zaangażowanie się w Ewangelię nonviolence

Jako chrześcijanie zobowiązani do głoszenia bardziej sprawiedliwego i pokojowego świata, jesteśmy wezwani do zajęcia jasnego stanowiska w sprawie twórczego i aktywnego pacyfizmu oraz przeciw wszelkim formom przemocy. Z tym przekonaniem, i w uznaniu Jubileuszowego Roku Miłosierdzia zadeklarowanego przez Papieża Franciszka, ludzie z wielu krajów zgromadzili się na, sponsorowanej przez Papieską Radę Iustitia et Pax oraz Pax Christi International, Konferencji o Niestosowaniu Przemocy i Sprawiedliwym Pokoju która odbyła się w w Rzymie w dniach 11-13 kwietnia 2016 roku.

Nasze stowarzyszenie, lud Boży z Afryki, obu Ameryk, Azji, Europy, Bliskiego Wschodu i Oceanii, składa się ze świeckich teologów, członków zgromadzeń zakonnych, kapłanów i biskupów. Wielu z nas żyje w społecznościach doświadczających przemocy i ucisku. Wszyscy praktykujemy sprawiedliwość i pokój. Jesteśmy wdzięczni za otrzymaną od Papieża Franciszka wiadomość: "Wasze przemyślenia na temat rewitalizacji narzędzi do powstrzymywania się od przemocy, a w szczególności od aktywnej przemocy, będą potrzebnym i pozytywnym udziałem".

Obraz świata dzisiejszego

Żyjemy w czasach ogromnego cierpienia, strachu i powszechnej traumy związanej z militaryzacją, niesprawiedliwością ekonomiczną, zmianami klimatycznymi i mnóstwem innych konkretnych form przemocy. W tym kontekście znormalizowanej i systemowej przemocy, ci z nas, osadzeni w tradycji chrześcijańskiej, są wezwani do uznania znaczącej roli aktywnego pacyfizmu w odniesieniu do wizji i orędzia Jezusa; do życia i praktyki Kościoła katolickiego; i do naszego długoterminowego powołania do uleczenia i pogodzenia ludzi i planety.

Radujemy się z bogatych konkretnych doświadczeń osób zaangażowanych w pracę na rzecz pokoju na całym świecie, z historii których słyszeliśmy wiele podczas tej konferencji. Uczestnicy podzielili się swoimi doświadczeniami z odważnych negocjacji z grupami zbrojnymi w Ugandzie i Kolumbii, działań w celu ochrony Artykułu 9, klauzuli pokoju w japońskiej konstytucji, współtowarzyszenia w Palestynie i ogólnokrajowej edukacji pokojowej na Filipinach. Podkreślają one kreatywność i moc pokojowych praktyk w wielu sytuacjach potencjalnego lub rzeczywistego konfliktu zbrojnego. Faktycznie, najnowsze badania naukowe potwierdziły że pokojowe strategie oporu są dwa razy skuteczniejsze niż te z użyciem przemocy.

Nadszedł czas aby nasz Kościół stał się żywym świadkiem i zainwestował znacznie większe zasoby ludzkie i finansowe w celu promowania duchowości i praktykowania czynnego oporu wobec przemocy oraz do formowania i szkolenia naszych wspólnot katolickich w zakresie efektywnych metod i praktyk typu nonviolence. W tym wszystkim Jezus jest naszą inspiracją i wzorem.

Jezus i nonviolence

W Jego czasach, kiedy przemoc strukturalna była powszechna, Jezus ogłosił nowy pokojowy porządek zakorzeniony w bezwarunkowej miłości Boga. Jezus nawoływał swoich uczniów do kochania nieprzyjaciół (Mt 5,44), a zatem do poszanowania obrazu Boga we wszystkich osobach, do nie stawiania oporu dopuszczającym się zła (Mt 5,39), do stania się twórcami pokoju, do przebaczenia i skruchy oraz do bycia miłosiernymi (Mt 5,7). Jezus wcielał ideę rozwiązywania konfliktów bez przemocy poprzez aktywny opór dehumanizacji, jak wtedy, gdy przeciwstawił się prawom szabatowi aby uzdrowić człowieka z uszłą ręką (Mk 3,1-6), gdy stanął twarzą w twarz z możnymi w świątyni i oczyścił ją (J 2,13-22), kiedy spokojnie, ale stanowczo skonfrontował ludzi oskarżających kobiety o cudzołóstwo (J 8,1-11) i kiedy w noc przed śmiercią poprosił Piotra, by odłożył miecz (Mt 26,52).

To nie pasywność czy słabość Jezusa, ale Jego nieagresja była mocą miłości w działaniu. Wizją i czynem, On jest objawieniem i ucieleśnieniem Pokojowego Boga, prawdą zwłaszcza podkreśloną Krzyżem i Zmartwychwstaniem. On wzywa nas do rozwijania cnoty przywracania pokoju bez przemocy.

Oczywistym jest, że Słowo Boże, świadectwo Jezusa, nigdy nie powinno być wykorzystywane do usprawiedliwiania przemocy, niesprawiedliwości lub wojny. Wyznajemy, że lud Boży zdradził to główne przesłanie Ewangelii wiele razy uczestnicząc w wojnach, prześladowaniach, ucisku, wyzysku i dyskryminacji.

Uważamy, że nie ma "wojny sprawiedliwej". Zbyt często "teoria wojny sprawiedliwej" bywa wykorzystana do poparcia zamiast zapobiegania lub ograniczania wojny. Sugerowanie, że "wojna sprawiedliwa" jest możliwa, także podważa moralny imperatyw do opracowania narzędzi i zdolności do pokojowego przekształcania konfliktu.

Potrzebujemy nowych struktur zgodnych z Ewangelią nonviolence. Inna droga się wyraźnie rozwija ostatnio w katolickiej nauce społecznej. Papież Jan XXIII pisał, że wojna nie jest odpowiednim sposobem na przywrócenie praw; Papież Paweł VI wiązał pokój i rozwój, i powiedział Narodom Zjednoczonym "nigdy więcej wojny"; Papież Jan Paweł II powiedział, że "wojna należy do tragicznej przeszłości, do historii"; Papież Benedykt XVI powiedział, że "kochanie wroga jest zalążkiem rewolucji chrześcijańskiej"; a Papież Franciszek stwierdził że "prawdziwą siłą chrześcijanina jest moc prawdy i miłości, która prowadzi do wyrzeczenia się wszelkiej przemocy. Wiara i przemoc są nie do pogodzenia ". On także wezwał do "zniesienia wojny".

Proponujemy aby Kościół katolicki wypracował i rozważył przejście do Sprawiedliwego Pokoju opartego na Ewangelii nonviolence. Taktyka Sprawiedliwego Pokoju oferuje wizję i etykę budowania pokoju, a także zapobiegania, rozbrojenia i leczenia obrażeń spowodowanych gwałtownymi konfliktami. Ta etyka zawiera zobowiązanie do szanowania godności ludzkiej i pięknie się rozwijających relacji, z określonymi kryteriami, cnotami i praktykami, w poprowadzeniu naszych działań. Zdajemy sobie sprawę z tego, że pokój wymaga sprawiedliwości a sprawiedliwość wymaga pojednania.

Wdrażanie Ewangelii bez przemocy (nonviolence) i sprawiedliwego pokoju

W tym duchu zobowiązujemy się do zgłębiania katolickiego pojmowania i praktykowania czynnego pacyfizmu na drodze do sprawiedliwego pokoju. Jako potencjalni uczniowie Jezusa, sprowokowani i zainspirowani opowieściami o nadziei i odwadze w obecnych czasach, wzywamy Kościół który kochamy aby:

- kontynuował rozwój katolickiej nauki społecznej na temat rozwiązywania konfliktów bez przemocy. W szczególności wzywamy Papieża Franciszka do ogłoszenia światu encykliki na temat powstrzymania się od przemocy i praktykowania sprawiedliwego pokoju;
- wprowadzał Ewangelię bez przemocy do życia, w tym życia sakramentalnego i pracy Kościoła w diecezjach, parafiach, biurach, szkołach, uniwersytetach, seminariach, zakonach, stowarzyszeniach wolontariuszy, itp.;
- wspierał pokojowe metody i strategie (np. poprzez bierny opór, promowanie sprawiedliwości naprawczej, leczenie pourazowe, ochrony cywilnej bez uzbrojenia, transformacje konfliktów oraz strategie budowania pokoju);
- zainicjował globalne rozmowy wewnątrz Kościoła na temat życia bez przemocy, z ludźmi innych wyznań, a także z resztą świata aby odpowiedzieć na monumentalne kryzysy naszych czasów wizją i strategią życia bez przemocy i w sprawiedliwym pokoju;
- więcej nie używał ani uczył "teorii wojny sprawiedliwej"; nadal opowiadał się za zniesieniem wojny i broni jądrowej;
- podniósł proroczy głos Kościoła by zakwestionować niesprawiedliwe światowe potęgi oraz wspierał i bronił tych pokojowych aktywistów którzy pracą na rzecz pokoju i sprawiedliwości narażają swoje życie na niebezpieczeństwo.

W każdej epoce Duch Święty udziela Kościołowi łask mądrości, aby odpowiadał na wyzwania w tym czasie. W globalną epidemię przemocy, którą Papież Franciszek nazwał "wojną światową na raty", jesteśmy wezwani, aby nawoływać, modlić się, uczyć i podejmować zdecydowane działania. Razem z naszymi wspólnotami i organizacjami, oczekujemy kontynuacji współpracy ze Stolicą Apostolską oraz globalnym Kościołem, aby doskonalić Ewangelię bez przemocy.